

Stotra Literature: Meaning and Meter

What is Stotra?

Why do we talk to or about the Divine?

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोर्
अतद्वावृत्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

(2.) atītaḥ panthānam tava ca mahimā vāñ-manasayor
atad-vyāvṛttyā yaṁ cakitam abhidhatte śrutir api
sa kasya stotavyah kati-vidha-guṇah kasya viṣayah
pade tvarvācīne patati na manah kasya na vacah

शान्तं शाश्वतमप्रमेयमनधं निर्वाणशान्तिप्रदं
ब्रह्माशम्भुफणीन्द्रसेव्यमनिशं वेदान्तवेद्यं विभुम् ।
रामाख्यं जगदीश्वरं सुरगुरुं मायामनुष्यं हरिं
वन्देऽहं करुणाकरं रघुवरं भूपालचूडामणिम् ॥९॥

śāntam śāśvatam aprameyam anagham nīrvāṇa-śānti-pradam
brahmā-śambhu-phaṇīndra-sevyam aniśam vedānta-vedyam vibhum
rāmākhyam jagad-īśvaram sura-gurum māyā-manuṣyam harim
vande'ham karuṇākaram raghu-varam bhūpāla-cūḍāmanīm

vidyud-udyotvat-prasphurad-vāsasam
 prāvṛad-ambhodavat prollasad-vigraham
 vanyayā mālayā śobhitorasthalam
 lohitāṅghri-dvayaṁ vārijākṣam bhaje

शरणं भवन्तम् अतिकारुणिकं भव भक्तिगम्यमधिगम्य जनाः ।
 जितमृत्यवोऽजित भवन्ति भये ससुरासुरस्य जगतः शरणम् ॥ १ ॥

śaraṇam bhavantam atikāruṇikam bhava bhakti-gamyam adhigamya janāḥ
 jita-mṛtyavo'jita bhavanti bhaye sasurāsurasya jagataḥ śaraṇam

सर्वं मे शिवसत्यसुन्दरमयं स्तात् पूरितं काङ्क्षितं
 नाभावः क्वचिदिन्दिरे मम पथो रुन्ध्याद् गतेः सात्त्विकान् ।
 धर्मार्थौ सुहृदौ सदैव भवतां मुन्मङ्गलाधायकौ
 श्रद्धां भक्तिमतीं प्रदाय सुहितां दत्तां मनोवाञ्छितम् ॥ ६ ॥

(6.) sarvam me śiva-satya-sundaramayam stāt pūritam kāṅkṣitam
 nābhāvah kvacid indire mama patho rundhyād gateḥ sāttvikān
 dharmārthau suhṛdau sadaiva bhavatām mun-maṅgalādhāyakau
 śraddhām bhaktimatīm pradāya suhitām dattām mano-vāñchitam

महतः परितः प्रसर्पतस्तमसो दर्शनभेदिनोभिदे ।

दिननाथ इव स्वतेजसा हृदयव्योम्नि मनागुदेहि नः॥ ३ ॥

(3.) mahataḥ paritah prasarpatas tamaso darśana-bhedino bhide
 dina-nātha iva svatejasā hṛdaya-vyomni manāg udehi naḥ

prācyāṁ rakṣa pratīcyāṁ ca caṇḍike rakṣa dakṣiṇe
bhrāmaṇenātmaśūlasya uttarasyāṁ tatheśvari

आबाधामरणभयार्चिषा चिराय पुष्टेभ्यो भव महता भवानलेन ।

निर्वाणं समुपगमेन यच्छ्वते ते बीजानां प्रभव नमोस्तु जीवनाय ॥१८॥

18. ābādhā-maraṇa-bhayārciṣā cirāya
pluṣṭebhyo bhava mahatā bhavānalena
nirvāṇāṁ samupagamena yacchate te
bijānāṁ prabhava namostu jīvanāya

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति

प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।

रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां

नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥७॥

(7.) trayī sāṅkhyāṁ yogah paśupatimatam vaiśnavam iti
prabhinne prasthāne param idam adaḥ pathyam iti ca
rucināṁ vaicitryād-ṛju-kuṭila-nānā-patha-juṣāṁ
nṛṇāṁ eko gamyas tvam asi payasām arṇava iva

न मन्त्रं नो यन्त्रं तदपि च न जाने स्तुतिमहो

न चाह्वानं ध्यानं तदपि च न जाने स्तुतिकथाः ।

न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जाने विलपनं

परं जाने मातस्त्वदनुसरणं क्लेशहरणम् ॥१॥

(1.) na mantram no yantram tadapi ca na jāne stutim aho
na cāhvānam dhyānam tadapi ca na jāne stuti-kathāḥ
na jāne mudrāste tadapi ca na jāne vilapanam

param jāne mātas tvad-anusaraṇam kleśa-haraṇam

आपत्सु मग्नः स्मरणं त्वदीयं करोमि दुर्गे करुणार्णवेशि ।

नैतच्छ्रुत्वं मम भावयेथाः क्षुधातृष्णार्ता जननीं स्मरन्ति ॥१०॥

(10.) āpatsu magnaḥ smaraṇam tvadiyam
karomi durge karuṇārṇaveśi
naitacchaṭhatvam mama bhāvayethāḥ
kṣudhātṛṣārtā jananīm smaranti

Psalm 73:1 -28 NIV   When my heart was grieved and my soul
embittered ... I was a brute beast before you.. Yet I am always with you ; you
hold me by my right hand.

शरणं तरुणेन्दुशेखरः शरणं मे गिरिराजकन्यका ।

शरणं पुनरेव तावुभौ शरणं नान्यदुपैमि दैवतम् ॥१८॥

śaraṇam taruṇendu-śekharah śaraṇam me giri-rāja-kanyakā
śaraṇam punar eva tāvubhau śaraṇam nānyad upaimi daivatam

सत्यपि भेदापगमे नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम् ।

सामुद्रो हि तरङ्गः क्वचन समुद्रो न तारङ्गः ॥३॥

(3.) satyapi bhedāpagame
nātha tavāham na māmakīnas tvam,
sāmudro hi taraṅgah,
kvacana samudro na tāraṅgah.

मन्नाथः श्रीजगन्नाथो मद्भुरुः श्रीजगद्भुरुः ।
मदात्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥१२॥

man-nāthaḥ śrījagan-nātho mad-guruḥ śrījagad-guruḥ
madātmā sarva-bhūtātmā tasmai śrīgurave namaḥ (12.)

गुरुरादिरनादिश्च गुरुः परमदैवतम् ।
गुरोः परतरं नास्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥१३॥

(13.) gurur ādir anādiśca guruḥ parama-daivatam
guroḥ parataram nāsti tasmai śrīgurave namaḥ

त्वमेव माता च पिता त्वमेव
त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव
त्वमेव सर्वं मम देवदेवः

tvam eva mātā ca pitā tvam eva
tvam eva bandhuśca sakhā tvam eva
tvam eva vidyā draviṇam tvam eva
tvam eva sarvam mama devadevah

